

[Olufson.]

det er det ærede Medlem Hr. Pinstrups egne Meningsfæller, der sidder baade i Udstykningsforeningernes Bestyrelse og i Amtskommissionerne. Det er det ærede Medlem Hr. Laursen, der er Formand i Øjeblikket; det er ganske vist ikke under hans Førerskab, men jeg forventer, der kommer noget siden. Det er det ærede Medlem Hr. Thorhauge, der er Formand oppe i Hjørring Amt, næste Gang kommer det dér fra (Thorhauge: Nej, nej!). Jo, saamænd gør det saa, det ærede Medlem skal aldrig vide sig sikker i den Retning. Men det ærede Medlem Hr. Pinstrup prøver paa at lægge Skylden andetsteds hen, idet han søger at skyde Statens Jordlovsudvalg ind; men han taler i denne Forbindelse enten imod bedre Viden eller ogsaa i Uoverensstemmelse med Sandheden. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Statens Jordlovsudvalg fører Tilsyn med samtlige Huse i Aalborg Amt. Nej, Statens Jordlovsudvalg fører ikke Tilsyn med et eneste Hus deroppe. Det har været med til at godkende Jordkøbet, men hele Huset staar for Amtskommissionens Regning; det er den, der har godkendt det. Men det ærede Medlem har desuden slet ikke hørt den anden Part. Jeg har forsvaret Amtskommissionen, fordi jeg mener, at der i denne Sag er begaaet Uret imod den. Det ærede Medlem talte om Huset i Melleholm. Den Mand har faaet hver eneste Øre, som Huset kostede, og som Jorden kostede. Han har desuden faaet 200 Kr. til at gøre Huset i Stand for, men han har intet som helst gjort. Med Huset i Vaar er det endnu mere graverende. Der er en Mand, en Murer, der selv har bygget med paa sit Hus fra første Færd. Han har faaet Laan udbetalt paa Huset, og da der er gaaet en Række Aar, kommer han og siger: Det er noget nederdrægtig daarligt Arbejde, maa jeg faa Erstatning? Jeg vil anmode det ærede Medlem om ikke alene at høre den ene Part, men ogsaa den anden; saa vil Billedet blive noget anderledes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det er ikke let i en kort Bemærkning at svare paa alt det, der er fremført. Den højtærede Sundhedsminister har vist ikke rigtigt kendt Anskuelserne til Bunds indenfor den Kommission, han har nedsat vedrørende den tvungne Vaccination. Ministeren indrømmede ogsaa, at han kun havde talt med nogle Medlemmer, som havde

stillet sig neutralt. Saa vilde den højtærede Minister nævne som Eksempel, at hvis det var Kvægtuberkulose, det drejede sig om, vilde man henvende sig til Folk, der havde Forstand paa Sagen. Hvis der var to Metoder at gaa frem efter med Hensyn til Udryddelse af Kvægtuberkulose, eller hvis der var et forskelligt Skøn over, hvorledes den optraadte, og dette Spørgsmaal skulde udredes til Vejledning for Befolkningen, vilde jeg unægtelig kræve, at begge Anskuelser blev repræsenteret i den Kommission, der skulde overveje det. Det samme gælder selvfølgelig her.

Ministeren forsvarede nærmest Kvaksalveriloven. Det er det, der ikke passer i Tiden. Det er et hundrede Aar for gammelt Standpunkt. Nu kræves den Lov ophævet, og jeg tvivler ikke om, at den vil blive det. Saa gjorde Ministeren et Forsøg paa at sige, at hele min Tale havde drejet sig om Bratbjergmanden. Jeg nævnte ham en enkelt Gang. Det var aldeles ikke Udgangspunktet for min Tale. Jeg kender ikke den Mand og har ikke haft nærmere Forbindelse med ham. Men det er Befolkningens Ret, jeg har hævdet. Naar Folk tror at kunne gaa dér og dér hen og blive hjulpet og helbredet, skal de have Lov til det. Noget andet lader sig ikke opretholde i 1928. Jeg kunde nævne mange Eksempler og skaffe mange Eksempler til Veje paa, at denne Mand havde hjulpet sine Medmennesker; der ligger for Resten Masser af saadanne Eksempler i Sundhedsministeriet, saa vidt jeg ved.

Saa vil jeg spørge, om Ministeren ikke tror, at den Knude var vokset lige saa stærkt paa Barnets Ben, selv om Læger havde haft hende under Behandling. Det hænder ogsaa, at Lægernes Patienter dør. Denne Patient døde ganske vist, men det hænder ogsaa for Lægerne; og Læger tager ofte fejl, Læger tager efter andre Lægers Udsagn ofte fejl.

Jeg har ikke nævnt, at vi skulde efterligne Tyskland. Jeg kan desværre ikke faa Tid til at svare mere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Der er to Punkter i det ærede Medlem Hr. Pinstrups Foredrag, som jeg ønsker at slaa fast. Det ærede Medlem beskyldte Lægerne for, at de forfulgte Kvaksalverne. Det er slet ikke i Overensstemmelse med Sandheden, at Lægerne foretager Anmeldelse af nogen som helst Art. I det Forhold, der har været Genstand for Omtale, var det Kredslægen, der maatte